

Nu kapitola 17.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Řekni Eleazarovi, synu kněze Árona, ať vynese ze spáleniště kadidelnice, neboť jsou svaté, a oheň z nich dej rozmetat opodál. [3] Z kadidelnic těch, kteří pro svůj hřích přišli o život, se udělají tepané pláty k obložení oltáře; přinesli je před Hospodina, a proto jsou svaté; budou pro Izraelce znamením." [4] Kněz Eleazar tedy vzal měděné kadidelnice, které přinesli ti, kdo byli spáleni, a vytepali z nich obložení k oltáři [5] jako výstražnou připomínku pro Izraelce, aby nikdo nepovolaný, kdo by nepocházel z potomstva Áronova, nepřistupoval a nechtěl pálit před Hospodinem kadidlo, nebo dopadne jako Kórach a jeho skupina, jak mu to řekl Hospodin prostřednictvím Mojžíše. [6] Druhého dne reptala celá pospolitost Izraelců proti Mojžíšovi a Áronovi: "Vy jste příčinou smrti Hospodinova lidu." [7] Když se však pospolitost shromáždila proti Mojžíšovi a Áronovi a obrátili se k stanu setkávání, hle, přikryl jej oblak a ukázala se Hospodinova sláva. [8] I šel Mojžíš s Áronem před stan setkávání. [9] Hospodin k Mojžíšovi promluvil: [10] "Vzdalte se od této pospolitosti! Chci s nimi rázně skoncovat." Tu padli oba na tvář [11] a Mojžíš řekl Áronovi: "Vezmi kadidelnici, dej do ní oheň z oltáře a vlož kadidlo a rychle jdi k pospolitosti. Vykonej za ně smírčí obřady, neboť již začala." [12] Áron vzal kadidelnici, jak mu řekl Mojžíš, a běžel doprostřed shromáždění. Ale pohroma v lidu již začala. Zapálil kadidlo, aby vykonal smírčí za lid. [13] Postavil se mezi mrtvé a živé a pohroma se zastavila. [14] Mrtvých při té pohromě bylo čtrnáct tisíc sedm set, kromě mrtvých v případě Kórachově. [15] Pak se Áron vrátil k Mojžíšovi ke vchodu do stanu setkávání. Pohroma byla zastavena. [16] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [17] "Mluv k Izraelcům a vezmi od nich po holi za každý otcovský rod, od všech předáků dvanáct holí za jejich otcovské rody. Jméno každého napíšeš na jeho hůl. [18] Áronovo jméno napíšeš na hůl Léviho; za každého představitele otcovského rodu bude jedna hůl. [19] Uložíš je do stanu setkávání před schránu svědectví, tam, kde se s vámi setkávám. [20] Hůl muže, kterého vyvolím, vypučí. Tak zkrátím reptání Izraelců, kteří proti vám reptají." [21] Mojžíš k Izraelcům promluvil a všichni jejich předáci mu odevzdali dvanáct holí, za každého předáka po holi ze jeho otcovský rod; Áronova hůl byla uprostřed mezi jejich holemi. [22] Mojžíš uložil hole ve stanu svědectví před Hospodinem. [23] Když pak nazítří Mojžíš vešel do stanu svědectví, hle, Áronova hůl za dům Léviho vypučela, vyrazilo poupě, rozkvetl květ a dozrály mandle. [24] Všechny hole vynesl Mojžíš od Hospodina ke všem Izraelcům, aby to viděli, a každý si vzal svou hůl. [25] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Dones Áronovu hůl zpátky před schránu svědectví, aby opatrována jako znamení pro vzpurné. Tak skončuješ s jejich reptáním proti mně a nezemřou." [26] I učinil Mojžíš přesně tak, jak mu Hospodin přikázal. [27] Ale Izraelci řekli Mojžíšovi: "Ach, zajdeme, zhyne, my všichni zhyne." [28] Každý, kdo se jen přiblíží k Hospodinovu příbytku, zemře. Máme snad do jednoho zhytnout?"